

รูปแบบการพัฒนานักกีฬามวย รุ่นสมัครเล่นทีมชาติไทย

A Model of Amateur Boxer Development to be Thailand National Amateur Boxing Athletes

โสณน บัญญก
โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยรุ่นสมัครเล่นทีมชาติไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบการพัฒนานักกีฬามวยรุ่นสมัครเล่นทีมชาติไทย 2) สร้างรูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยรุ่นสมัครเล่นทีมชาติไทย และ 3) ทดสอบรูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยรุ่นสมัครเล่นทีมชาติไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางด้านกีฬามวยสมัครเล่น ได้แก่ ผู้บริหารสมาคมกีฬา ผู้ตัดสิน นักวิชาการ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนกีฬา สื่อมวลชน ผู้สนับสนุน นักกีฬามวยสมัครเล่นทีมชาติไทย และนักกีฬามวยสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติ จำนวน 224 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t (t -test) การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) และการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant)

ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบการพัฒนานักกีฬามวยรุ่นสมัครเล่นทีมชาติไทย ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบคือ การคัดเลือกนักกีฬามวยสมัครเล่น การพัฒนาศักยภาพนักกีฬามวยสมัครเล่น การจัดหาประสบการณ์ การแข่งขัน การสนับสนุน และการบริหารจัดการ 2) รูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยรุ่นสมัครเล่นทีมชาติไทยประกอบด้วย แนวคิด หลักการ วัตถุประสงค์ การดำเนินการพัฒนาใน 5 องค์ประกอบ เงื่อนไขและข้อจำกัดของรูปแบบ 3) ผลการทดสอบความถูกต้องของรูปแบบ โดยนำไปใช้กับสภาพจริงในการพัฒนานักกีฬามวยสมัครเล่น ของนักกีฬามวยสมัครเล่นทีมชาติไทย และนักกีฬามวยสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติไทยด้วยการวิเคราะห์จำแนกประเภทปรากฏว่ารูปแบบนี้สามารถทำนายได้ผลเท่ากับร้อยละ 87 ดังนั้น รูปแบบนี้สามารถนำไปใช้ได้จริง

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้คือ 1) การพัฒนานักกีฬามวยรุ่นสมัครเล่นทีมชาติไทย ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนานักกีฬามวยสมัครเล่น จำเป็นต้องศึกษาและทำความเข้าใจอย่างชัดเจนในทุกองค์ประกอบเพื่อที่จะสามารถนำเอารูปแบบไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ

สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ 2) คณะทำงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนานักกีฬามวยสากลสมัครเล่นควรต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีความสามารถในการบริหารจัดการรูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสากลอย่างมืออาชีพเกิดประสิทธิผล และเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

Abstract

The purposes of this research were to 1) study factors of developing amateur boxers to Thailand boxing athletes, 2) establishing a model enhancing amateur to achieve their goals, 3) verifying effectiveness of the model. Two hundred and twenty four samples participated in the study. They were qualified persons and amateur boxing experts included academicians, sport association administrators referees, coaches, amateur boxing athletes, correspondents, and sponsors. Interviews and questionnaires were used to collect data which were analyzed by mean of factor analysis and discriminant analysis.

The results were as follows: 1) a model for amateur boxer development to Thailand amateur boxing athletes was composed of the amateur boxing athlete selection, the athlete's potential development, the provision of competition opportunities for athletes, the provision of support and the administrative measures. 2) A model of amateur boxer development to Thailand amateur boxing athletes consisted of conceptual idea, principles, objectives, and developing operations in the five stated factors, conditions and model limitations. 3) In verifying the model accuracy in the real situation, this model could be applicable in predicting the Thai national amateur boxing athletes from general boxers. The result of discriminant analysis of the model was 87% as the result this model could be effectively applicable.

The recommendations of the research are as follows: 1) In applying the Model of Amateur Boxer Development to Thailand National Amateur Boxing Athletes, related persons to amateur boxer development should have a clear understanding of each element in order to implement the model efficiently and be able to achieve the goals of the development of amateur boxers. 2) Staff and related persons who are in charge of the amateur boxer development should have had knowledge expertise and ability to manage the model professionally effectively and acceptingly at the national level.

Keywords: Amateur boxing, Performance development, Coaching

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มวยสากลสมัครเล่นเป็นกีฬาที่ได้รับการยอมรับในเวทีการแข่งขันในระดับนานาชาติ จะเห็นได้จากการบรรจุกีฬาชนิดนี้ในการแข่งขันระดับนานาชาติ เช่น ซีเกมส์, เอเชียเกมส์, โอลิมปิกเกมส์ ภาพความสำเร็จของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย เช่น ขาวผ่อง สิทธิชูชัย, สมรักษ์ คำสิงห์, วิจารณ์ พลฤทธิ์, มนัส บุญจำนง, วรพจน์ เพชรขุ้ม, สมจิตร์ จงจ่อหอ เป็นต้น ได้รับการยอมรับเชิงวิบุรุษ เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงเกียรติยศ และมีรายได้จากเงินรางวัลมากจนเทียบชั้นเป็นเศรษฐีคนหนึ่ง ครอบครัวและวงศ์ตระกูลเป็นที่ยอมรับของสังคม ภาพเหล่านี้จึงเป็นแรงบันดาลใจให้นักมวยสากลสมัครเล่นหลายคนใฝ่ฝันที่จะเข้ามาเป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย

ภาพความสำเร็จของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย และอุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้น อาจกล่าวได้ว่าประเทศไทยยังขาดรูปแบบการพัฒนา นักกีฬามวยสมัครเล่นทีมชาติไทยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีแรงบันดาลใจที่จะศึกษาวิจัยในเรื่องรูปแบบการพัฒนา นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย เพราะเมื่อนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นคนใดสามารถได้เป็นตัวแทนทีมชาติแล้วโอกาสในการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต ย่อมมีอยู่เสมอ อีกทั้งเป็นการพัฒนา นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นสู่ระดับมาตรฐานนานาชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบการพัฒนานักกีฬามวยสมัครเล่นทีมชาติไทย
2. เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสมัครเล่นทีมชาติไทย
3. เพื่อทดสอบรูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสมัครเล่นทีมชาติไทย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬามวยสากลสมัครเล่น ที่มีประสบการณ์ ด้านการกีฬาไม่น้อยกว่า 5 ปี ด้วยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิทางการกีฬาแห่งประเทศไทย ผู้เชี่ยวชาญที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนานักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ประกอบด้วย ผู้ฝึกสอน, ผู้ตัดสิน, กรรมการบริหารสมาคมมวยสากลสมัครเล่น, กรรมการผู้ตัดสิน, สื่อมวลชน, นักวิชาการ ผู้สนับสนุน นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทั่วไป

ขั้นตอนการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 2. สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักกีฬามวยสากลสมัครเล่น
 3. การสร้างเครื่องมือ และการหาคุณภาพของเครื่องมือ
- 3.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 20 คน ตรวจสอบความถูกต้อง สำนวนภาษา และประเมินความสอดคล้องด้วยการวิเคราะห์ค่า IOC (Index of Congruency) เพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ได้ค่าความตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 0.95 แล้วนำมาปรับปรุงให้ถูกต้องและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

3.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนานักกีฬามวย สู้ นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยวิธีวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) พบว่าค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์อัลฟาของคอนบาร์ค (Cronbach's Coefficient Alpha) เท่ากับ 0.91

4. นำแบบสอบถามที่จัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ค่าร้อยละ, Mean, S.D., Skewness, Kurtosis, C.V.
3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยค่า t-test
4. การวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant) ค่าร้อยละ, Mean, S.D., t, p

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “รูปแบบการพัฒนา นักกีฬามวย สู้ นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย” ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการ

ตอบแบบสอบถามของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จากแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบ Factor Analysis

จำนวนและร้อยละของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการทหาร	44	50.00
ประชาสัมพันธ์	1	1.00
ผู้ฝึกสอน / ครู	14	14.00
ธุรกิจส่วนตัว	21	21.00
นักศึกษา	20	20.00
รวม	100	100.00

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 21.0 รองลงมา คือ ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 21 นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 20.00 ผู้ฝึกสอน/ครู คิดเป็นร้อยละ 14 และประชาสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 1 ตามลำดับ

จำนวนและร้อยละของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจำแนกตามรายการแข่งขัน

รายการแข่งขัน	จำนวน	ร้อยละ
เยาวชนชิงแชมป์	11	6.30
เอเชียนเกมส์	30	17.20
กีฬาทหาร	6	3.40
โอลิมปิก	24	13.80
เวิร์ลคัพ	4	2.30
คิงส์คัพ	47	27.00
ซีเกมส์	52	29.90
รวม	174	100.00

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาซีเกมส์ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 29.90 รองลงมา กีฬาคิงส์คัพ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 กีฬาอาเซียนเกมส์ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 17.20 กีฬาโอลิมปิก จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80 กีฬาเยาวชนชิงแชมป์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.30 กีฬาทหาร จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.40 และกีฬาเวิลด์คัพ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 ตามลำดับ

จำนวนและร้อยละของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำแนกตามรางวัลที่ได้รับ

รางวัลที่ได้รับ	จำนวน	ร้อยละ
เหรียญทอง	42	42.00
เหรียญเงิน	19	19.00
เหรียญทองแดง	8	8.00
ไม่ได้รับรางวัล	31	31.00
เหรียญทองแดง	8	8.00
ไม่ได้รับรางวัล	31	31.00
รวม	100	100.00

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่ได้รับรางวัล เหรียญทอง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00 รองลงมาไม่ได้รับรางวัล จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 31 ได้รับรางวัลเหรียญเงิน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 และได้รับรางวัลเหรียญทองแดง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

จำนวนและร้อยละของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	58	58.00
ปริญญาตรี	35	35.00
ปริญญาโท	4	4.00
ปริญญาเอก	0	0.00
อื่นๆ	3	3.00
รวม	100	100.00

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่ศึกษาต่ำกว่า ระดับปริญญาตรี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 รองลงมา คือ ศึกษาาระดับปริญญาตรี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 ศึกษาาระดับปริญญาโท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4 และไม่มีวุฒิการศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพรรณนาวิเคราะห์ องค์ประกอบการพัฒนานักกีฬามวยรุ่นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ 117 ตัวแปร ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านการคัดเลือกนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น พบว่า ตัวแปรมีความรัก และสนใจในกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.91 รองลงมาคือ มีความสัมพันธ์ระหว่างประสาทตา มือ และเท้าดี และมีความรับผิดชอบ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และ 3.81 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) พบว่า ตัวแปรที่มีความเคาพผู้มีพระคุณ มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุดเท่ากับ 15.835 รองลงมาคือ ตัวแปรที่มีความกตัญญูรู้คุณ และ ตัวแปรมีการเรียนรู้ดี โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเท่ากับ 15.501 และ 13.858 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาลักษณะการแจกแจงของข้อมูล ในด้านความเบ้ (Skewness) พบว่าตัวแปรส่วนใหญ่ มีลักษณะการแจกแจงแบบเบ้ซ้าย โดยมีค่าอยู่ระหว่าง -0.350 ถึง -2.909

เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) ของ ตัวแปร พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าความโด่งสูงกว่า โค้งปกติ (ค่าความโด่งมีค่าเป็นบวก) แสดงว่าตัวแปร ส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลน้อย

2. องค์ประกอบด้านการพัฒนาศักยภาพ นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น พบว่าตัวแปรนักกีฬา มีความพร้อมที่จะรับการพัฒนทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.84 รองลงมา คือ มีการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง และมีการพัฒนา นักกีฬาด้วยเทคโนโลยี และวิทยาศาสตร์กีฬาที่ ทันสมัยโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) พบว่า ตัวแปรมีการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา ในการฝึกซ้อม และแข่งขัน มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุดเท่ากับ 13.866 รองลงมาคือ ตัวแปร มิงบประมาณในการฝึกซ้อมและแข่งขัน และ ตัวแปรพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมให้มีบรรยากาศใน การพัฒนาที่ดีโดยมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย เท่ากับ 13.109 และ 13.027 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาลักษณะการแจกแจงของข้อมูล ในด้านความเบ้ (Skewness) พบว่าตัวแปรส่วนใหญ่ มีลักษณะการแจกแจงแบบเบ้ซ้าย โดยมีค่าอยู่

ระหว่าง -1.303 ถึง -2.373

เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) ของ ตัวแปร พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าความโด่งสูงกว่า โค้งปกติ (ค่าความโด่งมีค่าเป็นบวก) แสดงว่าตัวแปร ส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลน้อย

3. องค์ประกอบด้านการจัดการประสบการณ์ การแข่งขันพบว่า ตัวแปรนักกีฬามีการหาข้อมูล คู่ต่อสู้ก่อนการแข่งขัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.80 รองลงมาคือ มีรายการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง โดยมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) พบว่า ตัวแปรมีการวางแผนการแข่งขันอย่าง ละเอียด มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุดเท่ากับ 13.502 รองลงมาคือ ตัวแปรมีการสอนกติกา มารยาท ในการเข้าร่วมการแข่งขัน และตัวแปรมี การเก็บข้อมูลและเตรียมสภาพแวดล้อมในการ แข่งขันอย่างละเอียดโดยมีค่าสัมประสิทธิ์การ กระจายเท่ากับ 12.606 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาลักษณะการแจกแจงของข้อมูล ในด้านความเบ้ (Skewness) พบว่าตัวแปรส่วนใหญ่ มีลักษณะการแจกแจงแบบเบ้ซ้าย โดยมีค่าอยู่ระหว่าง -1.646 ถึง -2.361

เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) ของ ตัวแปร พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าความโด่งสูงกว่า โค้งปกติ (ค่าความโด่งมีค่าเป็นบวก) แสดงว่าตัวแปร ส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลน้อย

4. องค์ประกอบด้านผู้สนับสนุนนักกีฬา มวยสากลสมัครเล่น พบว่า ตัวแปรนักกีฬามีรายการ แข่งขันมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.84 รอง ลงมาคือ มีการหาข้อมูล คู่ต่อสู้ก่อนการแข่งขัน และสร้างขวัญกำลังใจด้วยการให้รางวัลกับนักกีฬา และผู้ฝึกสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และ

3.81 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) พบว่า ตัวแปรมีความสามารถในการหาทุนและผู้สนับสนุนได้ มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุดเท่ากับ 27.517 รองลงมาคือ ตัวแปรมีความสามารถในการประสานงานกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ดี และตัวแปรมีภาครัฐให้การสนับสนุนมากขึ้น โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเท่ากับ 17.812 และ 17.119 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาลักษณะการแจกแจงของข้อมูลในด้านความเบ้ (Skewness) พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีลักษณะการแจกแจงแบบเบ้ซ้าย โดยมีค่าอยู่ระหว่าง -0.670 ถึง -2.651

เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ (ค่าความโด่งมีค่าเป็นบวก) แสดงว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลน้อย

5. องค์ประกอบด้านการคัดเลือกนักกีฬาทีมชาติของสมาคมมวยฯ พบว่าตัวแปร การคัดเลือกนักกีฬาครบทุกรายการแข่งขัน นักกีฬาที่แสดงความสามารถทางทักษะในการแข่งขันได้ดี นักกีฬาที่มีใจสู้ และนักกีฬาที่มีระเบียบวินัยดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.73 รองลงมาคือ มีการประกาศรายการแข่งขันเพื่อคัดเลือกนักกีฬาทีมชาติ และเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 และ 3.71 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) พบว่า ตัวแปรมีคณะกรรมการในการคัดเลือกนักกีฬาทีมชาติ และมีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการพัฒนาของนักกีฬาทีมชาติมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุดเท่ากับ 15.607 รองลงมาคือ ตัวแปรนักกีฬา ที่มีโครงสร้างร่างกาย

สมบูรณ์ และแข็งแรง และตัวแปรคัดเลือกโดยดูองค์ประกอบทุกภาคส่วน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเท่ากับ 15.380 และ 15.082 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาลักษณะการแจกแจงของข้อมูลในด้านความเบ้ (Skewness) พบว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีลักษณะการแจกแจงแบบเบ้ซ้าย โดยมีค่าอยู่ระหว่าง -1.020 ถึง -1.729

เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ (ค่าความโด่งมีค่าเป็นบวก) แสดงว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลน้อย

6. องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการของสมาคมมวยฯ พบว่า ตัวแปรการบริหารจัดการของสมาคมมวยฯ หาผู้สนับสนุนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.71 รองลงนามี 4 ตัวแปร คือ มีการคัดเลือกคณะกรรมการบริหารงานที่มีคุณภาพ และประสบการณ์สูง มีความยุติธรรม และเป็นกลาง อบรมกติกา มารยาท กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และส่งเสริมให้นักกีฬามากขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) พบว่า ตัวแปรประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับทุกภาคส่วนได้สนับสนุนส่งเสริมอย่างเต็มที่ มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุดเท่ากับ 18.828 รองลงมาคือ ตัวแปรสนับสนุนส่งเสริม และพัฒนากีฬามวยฯ ขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงและตัวแปรเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาโดย มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเท่ากับ 16.546 และ 16.277 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาลักษณะการแจกแจงของข้อมูลในด้านความเบ้ (Skewness) พบว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีลักษณะการแจกแจงแบบเบ้ซ้าย โดยมีค่าอยู่ระหว่าง

-0.870 ถึง -1.956

เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ (ค่าความโด่งมีค่าเป็นบวก) แสดงว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลน้อย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis)

จากการศึกษาเอกสาร ผู้วิจัยได้รวบรวมตัวแปรรูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสันทนาการมวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย โดยทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ เพื่อดู การจัดกลุ่มของตัวแปร โดยเลือกสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีการวิเคราะห์ส่วนประกอบ โดยตั้งเกณฑ์พิจารณาองค์ประกอบ คือ องค์ประกอบนั้นต้องมีค่าไอเกน (Eigen values) มากกว่า 1 และตัวแปรแต่ละองค์ประกอบต้องมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.45 ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การคัดเลือกนักกีฬามีค่าความแปรปรวน เท่ากับ 3.976 สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 7.100 ประกอบด้วยตัวแปร จำนวน 13 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรในการคัดเลือกนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.542-0.821 สำหรับตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด ได้แก่ ตัวแปรนักกีฬาที่มีโครงสร้างร่างกาย สมบูรณ์ และแข็งแรง (0.821)

องค์ประกอบที่ 2 เรื่อง “การสนับสนุนและสร้างขวัญกำลังใจ” มีค่าความแปรปรวน เท่ากับ 3.150 สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 5.624 ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 15 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรในการสนับสนุนและสร้างขวัญกำลังใจ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.510-0.740 สำหรับตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด ได้แก่

ตัวแปรให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ เต็มใจ เต็มเวลา (0.740)

องค์ประกอบที่ 3 เรื่อง “การบริหารจัดการ” มีค่าความแปรปรวน เท่ากับ 1.908 สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 3.407 ประกอบด้วยตัวแปร จำนวน 10 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรในการบริหารจัดการ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.517-0.862 สำหรับตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด ได้แก่ ตัวแปรจัดรายการแข่งขันให้มากขึ้น (0.862)

องค์ประกอบที่ 4 เรื่อง “ส่วนประกอบในการพัฒนาศักยภาพ” มีค่าความแปรปรวน เท่ากับ 1.454 สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 2.596 ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 13 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรในส่วนประกอบในการพัฒนาศักยภาพ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.558-0.779 สำหรับตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด ได้แก่ ตัวแปรมีอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมที่ทันสมัย และใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (0.779)

องค์ประกอบที่ 5 การจัดหาประสบการณ์การแข่งขัน มีค่าความแปรปรวน เท่ากับ 1.026 สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 1.832 ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรในการเก็บข้อมูลและการจัดรายการการแข่งขัน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.537-0.776 สำหรับตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด ได้แก่ ตัวแปรมีการเก็บข้อมูลและเตรียมสภาพแวดล้อมในการแข่งขัน อย่างละเอียด (0.776)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis)

วัตถุประสงค์ของการจำแนกประเภท มีดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อสร้างสมการจำแนกกลุ่มนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติไทย

การจำแนกกลุ่มครั้งนี้ใช้วิธีการจำแนกโดยตรง (Direct Method หรือ Enter Method) โดยใช้ตัวแปรทุกตัวเข้าสมการ ไม่คำนึงถึงตัวแปรใด มีอำนาจจำแนกกับตัวแปรตามมากน้อยเพียงใด ดังสมการ การจำแนกดังนี้

$$\hat{y} = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5$$

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อค้นหาองค์ประกอบสำคัญที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติไทย ประกอบด้วย การคัดเลือกนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น, การพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา, การบริหารจัดการของสมาคมมวยสากลสมัครเล่น, ผู้สนับสนุน, การจัดหาประสบการณ์การแข่งขัน

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อประเมินความถูกต้องของการแบ่งแยกกลุ่มนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติ นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติ พยากรณ์ถูกต้อง 42 คน จาก 50 คน คิดเป็น 84% นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติ พยากรณ์ถูกต้อง 45 คน จาก 50 คน คิดเป็น 90% ดังนั้นสัดส่วน

$$\text{การพยากรณ์ถูกต้องเท่ากับ } \frac{84 + 90}{2} = 87\%$$

วัตถุประสงค์ที่ 4 เพื่อพยากรณ์นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นคนหนึ่ง ควรถูกจัดอยู่ในกลุ่มนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทยหรือนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติไทย สามารถดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. คำนวณค่าคะแนนการจำแนก (Discriminant Score) ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นคนหนึ่ง โดยใช้สมการพยากรณ์จำแนกที่สร้างไว้ในวัตถุประสงค์ที่ 1 ดังนี้

$\hat{y} = 2.044$ (การคัดเลือกนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น) 1.607 (การพัฒนาศักยภาพของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น) .212 (การจัดหาประสบการณ์การแข่งขัน) .643 (ผู้สนับสนุนนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น) -1.230 (การบริหารจัดการของสมาคมมวยสากลสมัครเล่น) - 11.003

2. หาค่า \bar{y} ของคะแนนจำแนก (Discriminant Score) ของกลุ่มนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติ (Centroid) เพื่อหาค่าคะแนนตัด (Cutting Score) โดยใช้สูตร

$$y (\text{คะแนนตัด}) = \frac{\bar{y} (\text{ทีมชาติ}) + \bar{y} (\text{ไม่ใช่ทีมชาติ})}{2}$$

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจำแนกของกลุ่มนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติ

กลุ่ม	\bar{X}	S.D
กลุ่มนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติ	1.093	1.122
นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติ	-1.093	1.521

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจำแนกของกลุ่มนักมวยสากลสมัครเล่นทีมชาติเท่ากับ 1.093 และ 1.122 ตามลำดับ และคะแนนจำแนกของกลุ่มนักมวยสากลสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติเท่ากับ -1.093 และ 1.521 ตาม

ลำดับ

ดังนั้นค่าคะแนนตัด (Cutting Score) =

$$\frac{1.093 - 1.093}{2} = 0$$

คะแนนตัดมีค่าเท่ากับ 0 อาจกล่าวได้ว่า ถ้านักกีฬามวยสากลสมัครเล่นคนนั้นมีคะแนนจำแนกเป็น (+) ก็จะถูกจัดอยู่ในกลุ่มทีมชาติ แต่ถ้าคะแนนจำแนกเป็น (-) ก็ถูกจัดอยู่ในกลุ่มไม่ใช่ทีมชาติ

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง รูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสากลสมัครเล่นสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย

ผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้ทรงคุณวุฒิ เรื่อง รูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย ค่า IOC ของผู้ทรงคุณวุฒิ เรื่อง รูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.92

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

Σ คือ ผลรวมของคะแนนผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละคน

R คือ คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ

N คือ จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

$$\text{แทนค่า IOC} = \frac{4.61}{5}$$

$$\text{ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)} = 0.92$$

ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบรูปแบบการ

พัฒนานักกีฬามวย สู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย

การเปรียบเทียบรูปแบบเดิมกับรูปแบบที่ได้รับการพัฒนา จะเห็นได้ว่ารูปแบบที่ได้รับการพัฒนาแล้วองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบจะมีประสิทธิภาพในการพัฒนาอย่างเป็นระบบและชัดเจนในการที่จะพัฒนานักกีฬามวยสากลสมัครเล่นสู่นักกีฬาไทยอย่างเป็นรูปธรรม

อภิปรายผล

การศึกษารูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบการพัฒนา นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นสู่นักกีฬาไทย จากผลการวิจัยพบว่ามี 5 องค์ประกอบ คือ การคัดเลือกนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น การสนับสนุน การบริหารจัดการ การพัฒนาศักยภาพนักกีฬา และการจัดหาประสบการณ์การแข่งขัน ผลการวิจัยครั้งนี้ได้สอดคล้องกับงานวิจัยหลายเรื่อง เช่นการคัดเลือกนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น เบอร์เกส (Bergess. 2000) ที่กล่าวว่าตัวบ่งชี้ความสำเร็จของนักกีฬามีองค์ประกอบด้านสรีรวิทยา (Physiology Factor) การประเมินความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ (Muscle strength) การวัดส่วนสูง (Height), การชั่งน้ำหนัก (Weight), การวัดความยาว แขน ขา (Limb Lengths), การวัดไขมันใต้ผิวหนัง (Skill folds), การทดสอบความกว้างของสะโพก และหัวไหล่ (Examining hip and shoulder) เนื่องจากน้ำหนักส่วนสูง แขน ขานั้นมีอิทธิพลอย่างสูงกับสมรรถนะทางการกีฬาซึ่งนั่นก็คือ การคัดเลือกจากสรีระร่างกายของนักกีฬาที่จะมาเป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น

2. วิธีการคัดเลือกนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเพื่อมาเป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทยของสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ผลการวิจัยพบว่า ควรมีคณะกรรมการในการคัดเลือกนักกีฬา มีการประกาศรายการแข่งขัน เพื่อคัดเลือกนักกีฬาทีมชาติ, คัดเลือกนักกีฬาให้ครบทุกรายการ, คัดเลือกนักกีฬาที่ชนะเลิศอันดับ 1-3 จากรายการแข่งขันมวยฯ ทุกรายการที่สมาคมฯ รับรอง, คัดเลือกนักกีฬาที่แสดงความสามารถทางทักษะในการแข่งขันได้ดี, คัดเลือกโดยดูองค์ประกอบทุกภาคส่วนทั้งการจัดการแข่งขัน การตัดสิน สภาพนักกีฬาขณะแข่งขัน โอกาสในการพัฒนาของนักกีฬาสภาพแวดล้อมต่างๆ, เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็น, เปิดโอกาสให้นักกีฬาได้ปรับปรุงแก้ไข และมีคณะกรรมการติดตามประเมินผลการพัฒนาของนักกีฬาทีมชาติไทย ซึ่งผลการวิจัยได้สอดคล้องกับ การสัมมนาโครงการ Sports Hero (การกีฬาแห่งประเทศไทย 2552) ได้กล่าวถึงการคัดเลือกนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ไว้ว่า นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่จะได้รับการคัดเลือกเป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทยนั้น ควรจะผ่านคณะกรรมการ การคัดเลือกโดยคัดเลือกจากวิธีการ ดังนี้ มีคณะกรรมการในการคัดเลือกนักกีฬา มีการประกาศรายการแข่งขันเพื่อคัดเลือกนักกีฬาทีมชาติ, คัดเลือกนักกีฬาครบทุกรายการ, คัดเลือกนักกีฬาที่ชนะเลิศอันดับ 1-3 จากรายการแข่งขันมวยฯ ทุกรายการที่สมาคมฯ รับรอง, คัดเลือกนักกีฬาที่แสดงความสามารถทางทักษะในการแข่งขันได้ดี, คัดเลือกโดยดูองค์ประกอบทุกภาคส่วน

เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็น, เปิดโอกาสให้นักกีฬาได้ปรับปรุงแก้ไข, และมีคณะกรรมการติดตามและประเมินผล การพัฒนาของนักกีฬาทีมชาติไทย

2.1 การสนับสนุน ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนประกอบไปด้วย การสนับสนุนจากฝ่ายต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Johnson (2006) และ Tenenbuam (1999) ที่กล่าวว่า นักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากหลายๆ ฝ่ายเช่นจากผู้ปกครอง จากโค้ช หรืออาจารย์รวมถึงการสนับสนุนจากรัฐบาล รวมทั้ง งานวิจัยที่เชื่อว่านักกีฬาต้องได้รับการสนับสนุนจากคนรอบข้าง หรือที่เรียกว่า “Environmental view” งานวิจัยนี้เชื่อว่านักกีฬาที่เป็นเลิศนั้นต้องมีใจรักกีฬาที่ตนเองเป็นเลิศตั้งแต่วัยเด็ก หลังจากนั้นก็ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ได้รับคำแนะนำที่ดีจากโค้ช และมีทัศนคติที่ดีต่อประเภทกีฬา นักกีฬาเหล่านี้จึงเลือกที่จะเข้ารับการศึกษาฝึกฝนทักษะกีฬา เตรียมความพร้อมสู่ความเป็นเลิศ

2.2 การบริหารจัดการ

2.3 การวางแผน (Planning)

2.4 การจัดองค์กร (Organizing)

2.5 การนำ (Leading)

2.6 การควบคุม (Controlling)

3. การพัฒนาศักยภาพนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จากผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาศักยภาพนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ประกอบด้วย มีอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมที่ทันสมัย และใช้งานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ, มีระยะเวลาในการพัฒนาศักยภาพนักกีฬาเพียงพอ, มีผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถ, มีนักจิตวิทยาช่วยในการพัฒนา, มี

นักโภชนาการช่วยในการพัฒนา, มีผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถเพียงพอ, มีการสร้างและพัฒนากีฬาฝึกทักษะพื้นฐานที่ดีที่สุด, มีผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ ความสามารถหลากหลาย, มีผู้สนับสนุน ให้การสนับสนุนทุกกิจกรรมในการพัฒนานักกีฬา, มีการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในการฝึกซ้อม และแข่งขัน, มีการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง, มีงบประมาณในการฝึกซ้อมและแข่งขัน และมีการฝึกเทคนิคการแข่งขันมากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ (2550) เรื่ององค์ประกอบของการพัฒนาศักยภาพทางการกีฬาประกอบด้วย

3.1 ตัวนักกีฬา จะต้องมีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะแรงจูงใจที่จะเล่นกีฬา ซึ่งควรจะเป็นแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เพราะจะเป็นแรงขับเคลื่อนที่จะเกิดแรงพยายาม และมุ่งมั่นที่จะเป็นนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ต้องพิจารณาจากชีวิตความเป็นอยู่ที่เกื้อกูลการฝึกซ้อม รวมถึงผลการเรียน หรือการทำงานของนักกีฬา

3.2 สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวนักกีฬามีความสำคัญ เพราะเป็นปัจจัยเอื้อที่จะเสริมแรงกระตุ้นภายในตัวนักกีฬา ได้แก่ เพื่อน ครอบครัว ครู-อาจารย์ ผู้ฝึกสอนกีฬา สถาบันการศึกษา ชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้องที่อยู่รอบๆ ตัวนักกีฬา

3.3 ผู้ให้การสนับสนุน ได้แก่ หน่วยงานที่รับผิดชอบ ด้านการส่งเสริมผู้มีความสามารถด้านกีฬา เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา และศูนย์ส่งเสริมผู้ที่มีความสามารถพิเศษแห่งชาติ เป็นต้น ซึ่งหน่วยงานสนับสนุน

3.4 วิธีการพัฒนาแบบองค์รวม เพื่อให้ผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านกีฬาเป็นบุคคลที่สมบูรณ์

มีความโดดเด่น มีทักษะทางสังคมที่เหมาะสม มีความรู้ทางวิชาการที่สามารถประกอบอาชีพอื่นหรืออาชีพเกี่ยวกับกีฬา มีความสุนทรีย์ในชีวิต ด้านศิลปะ ดนตรี มีความสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการแสวงหาความรู้ ประการสำคัญมีทักษะด้านภาษา ที่จะสื่อสารภาษาสากลได้ ทั้งนี้การพัฒนาแบบองค์รวม จะช่วยให้นักกีฬาสามารถที่จะประสบความสำเร็จ ทั้งด้านกีฬา และการดำรงชีวิตนอกจากนี้ รัชนี้ ขวัญบุญจัน และคณะ (2551) ได้ศึกษาความต้องการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาศักยภาพสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาทีมชาติทีมชาติไทยในสมาคมกีฬาต่างๆ และกีฬามวยสากลสมัครเล่น ซึ่งเป็นหนึ่งในกีฬาที่ศึกษาวิจัยพบว่าสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างเป็นองค์รวม คือ มีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาแต่ละสาขามาใช้ร่วมกันอย่างประสมประสาน ทั้งนี้ ยังกล่าวถึงสภาพการใช้วิทยาศาสตร์กีฬาแต่ละสาขา โดยเสรีวิทยาการออกกำลังกาย/การกีฬา อยู่ในระดับมากที่สุด

5. การหาประสบการณ์การแข่งขัน จากผลการวิจัยพบว่าการจัดเก็บข้อมูล และการหาประสบการณ์การแข่งขันประกอบด้วย มีการเก็บข้อมูลและเตรียมสภาพแวดล้อมในการแข่งขันอย่างละเอียด, มีรายการแข่งขันที่มีคุณภาพ, มีการหาข้อมูลคู่ต่อสู้ก่อนการแข่งขัน, มีรายการแข่งขันมากขึ้น, มีรายการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผลการวิจัยได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ (รัชนี้ ขวัญบุญจัน, 2547) เรื่องแนวทางการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ซึ่งได้กล่าวถึง การจัดการแข่งขันกีฬา เสมือนการประลองทักษะทางกีฬา จึงจำเป็นต้องมีการแข่งขันกีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันทุกระดับอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับโรงเรียน สโมสร จังหวัด ภาค และ

ซึ่งชนะเลิศแห่งประเทศไทย ซึ่งต้องจัดให้ต่อเนื่อง เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย ตั้งแต่ระดับพื้นฐาน รวมทั้ง จัดให้มีปฏิทินกีฬา และได้สอดคล้องกับงานวิจัย ของอนันต์ อัทธู (2536) ที่กล่าวถึง องค์ประกอบ และคุณสมบัติที่สำคัญของนักกีฬายอดเยี่ยม (Significant Factors and Characteristics of Elite Athlete) ประสบการณ์ในการแข่งขันมีความ จำเป็นมากเพราะจะทำให้ให้นักกีฬาเกิดความเชื่อมั่น ในการแข่งขัน ไม่ตกใจ ไม่ประหม่าและไม่ตื่นเต้น ง่ายประสบการณ์ในการแข่งขันจะช่วยแก้ปัญหาใน การเล่นได้อย่างดี ทำให้นักกีฬารู้จักเลือกการ กระทำต่างๆ ที่จะทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ นักกีฬาที่มีประสบการณ์จะทำให้เล่นเกมการเล่น ได้ดี เพราะสามารถควบคุมการเล่นให้เป็นไปตาม จังหวะของเกมได้มากกว่าผู้ที่ขาดประสบการณ์ ดังนั้น ผู้ฝึกจะต้องพยายามจัดให้นักกีฬามี ประสบการณ์เพิ่มมากขึ้น ฝึกให้หนักดูให้มาก เล่น ให้มาก แข่งขันให้มาก นักกีฬาจะได้มีประสบการณ์ มากและจะทำให้ให้นักกีฬาไปสู่ชัยชนะได้ และจาก การสัมมนาโครงการ Sports Hero (การกีฬาแห่ง ประเทศไทย, 2552) ได้จัดประสบการณ์ การ แข่งขัน (Experience) ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการ แข่งขันเพื่อพัฒนาทักษะ และผลการแข่งขันใน แต่ละปี ตามรายการแข่งขันต่างๆ ดังนี้

1. ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย
2. ยูวชน, เยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย
3. คัดเลือกตัวแทนภาคกีฬาเยาวชนแห่งชาติ
4. กีฬาเยาวชนแห่งชาติ
5. คัดเลือกตัวแทนภาคกีฬาแห่งชาติ
6. กีฬาแห่งชาติ
7. คัดเลือกตัวแทนเขตการศึกษา กีฬา

นักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย

8. กีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย
9. กีฬานักเรียน นักศึกษา สถาบันพัฒนา การกีฬาและนันทนาการ
10. กีฬาโรงเรียนกีฬาแห่งประเทศไทย
11. รายการพิเศษอื่นๆ

รูปแบบการพัฒนานักกีฬามวย สู้ นักกีฬา มวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย

เป็นรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลจริง เนื่องจากได้ ผ่านกระบวนการในการสร้างรูปแบบ, การหา คุณภาพของรูปแบบ และนำไปใช้ได้จริง

สรุปผลการวิจัย

การศึกษารูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสู้ นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย

สรุปผลการวิจัยได้ 5 องค์ประกอบดังนี้

1. องค์ประกอบของการพัฒนานักกีฬา มวยสู้ นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ทีมชาติไทย ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 56

2. รูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสากล สมัครเล่นสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติ ไทย ประกอบด้วย

- 2.1 แนวคิด และหลักการ
- 2.2 วัตถุประสงค์
- 2.3 รูปแบบการพัฒนานักกีฬามวย สู้ นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย
- 2.4 เงื่อนไขและข้อจำกัดของการนำ รูปแบบไปใช้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การนำรูปแบบไปใช้ รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่พัฒนาขึ้น เป็นการอธิบายระบบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบในแนวกว้าง ในการพัฒนากีฬามวยสากลสมัครเล่นของประเทศไทยเท่านั้น ในแต่ละองค์ประกอบจะมีหลักการ แนวคิด ทฤษฎี วิธีปฏิบัติและรายการอื่น โดยรายละเอียดเป็นการเฉพาะ ซึ่งผู้เกี่ยวข้องกับมวยสากลสมัครเล่นต้องทำการศึกษา และปฏิบัติจนเกิดความชำนาญในการใช้รูปแบบ

2. การพัฒนาคณะกรรมการบริหารและ ผู้ปฏิบัติงานในส่วนที่เกี่ยวข้องมวยสากลสมัครเล่น เช่น สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยฯ สมาคมกีฬาจังหวัด สโมสรสมาชิก ค่ายมวย สถานศึกษา และผู้ปฏิบัติงานในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬา มวยสากลสมัครเล่น เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่เพราะบุคลากรเหล่านั้นเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนามวยสากลสมัครเล่นของประเทศไทย

3. รัฐบาลโดยการศึกษาแห่งประเทศไทย ต้องผลักดันมวยสากลสมัครเล่นให้กำหนด เป็นวาระแห่งชาติ มีกฎหมายรับรอง เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐในกระทรวงต่างๆ และภาคเอกชนได้ร่วมมือกันในการส่งเสริมสนับสนุนให้มวยสากลสมัครเล่นได้พัฒนาเป็นไปอย่างมีระบบ ได้มาตรฐานและยั่งยืน

4. สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ต้องพัฒนาองค์ความรู้และสนับสนุนในการ ให้อุปกรณ์ ทุน ให้คำแนะนำ กำกับ และติดตามการดำเนินงานของคณะกรรมการดำเนินงานสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยฯ เช่น คณะกรรมการบริหาร สมาคมฯ สมาคมกีฬาจังหวัด สโมสรสมาชิก ค่าย

มวย สถานศึกษา และองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬามวยสากลสมัครเล่น เพื่อให้การพัฒนา นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของประเทศไทย ได้พัฒนาไปตามนโยบายที่กำหนดไว้

5. คณะผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนา นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ต้องเป็น ผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการจัดการพัฒนาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล เป็นมืออาชีพ มีจรรยาบรรณและเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

6. สมาคมกีฬาจังหวัด สโมสรสมาชิก ค่ายมวย สถานศึกษา และองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬามวยสากลสมัครเล่น โดยเฉพาะ คณะกรรมการบริหารและผู้ปฏิบัติงานสมาคมกีฬา จังหวัด สโมสรสมาชิก ค่ายมวย สถานศึกษา และองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต้องพัฒนาองค์ความรู้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ

7. นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นควรจะสนใจที่จะเรียนรู้ หลักและวิธีการในการที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองให้ได้รับการยอมรับที่จะได้รับคัดเลือกให้เป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย ข้อสำคัญต้องมีความมุ่งมั่น อดทน ไม่ท้อถอยที่จะพัฒนาตัวเองให้เป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทยให้สมัครเล่นได้พัฒนาเป็นไปอย่างมีระบบได้มาตรฐานและยั่งยืน

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงด้วยดีด้วยความกรุณาของ รศ.ดร.รัชณี ขวัญบุญจัน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิลปชัย สุวรรณธาดา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผศ.ดร.นิลมณี ศรีบุญ ประธานโครงการฯ ดร.

ประกาศ ฤกษ์พิบูลย์ กรรมการสอบ และ ผศ.ดร. แสงหล้า ชัยมงคล กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้แก้ไข ข้อบกพร่อง และกรุณาให้คำแนะนำ รวมทั้ง ข้อเสนอแนะที่มีคุณค่าในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณในความกรุณา และความปรารถนาดี ของคณะกรรมการทุกท่าน มา ณ

โอกาสนี้
ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อธิการบดี สถาบันการพลศึกษา และผู้บริหารในสถาบันการพลศึกษาทุกท่านที่ให้โอกาสได้ศึกษา และให้ทุนในการศึกษาครั้งนี้

บรรณานุกรม

- การประชุมสัมมนา การพัฒนานักกีฬามวยสากลสมัครเล่น โครงการ Sports Hero ณ หาดแสงจันทร์ รีสอร์ทจังหวัดระยอง วันที่ 27-29 กันยายน 2552.
- (2551). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศามคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2552-2555.
- รัชณี ขวัญบุญจัน. (2547) การจัดทำแผนการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- รัชณี ขวัญบุญจัน, ถนอมวงศ์ ฤกษ์พันธ์, เฉลิม ชัยวัชรารักษ์ และคณะ. (2551). การศึกษาความต้องการการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาศักยภาพสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาทิมชาติ ประจำปี 2550. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : การกีฬาแห่งประเทศไทย
- ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์. (2550). การเสาะหาและพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษด้านกีฬา : Sport Gifted. สารวิทยาศาสตร์การกีฬา 8, 81 (มกราคม 2550).
- อนันต์ อัดชู. (2536). หลักการฝึกกีฬา
- Bridges and Roquemore. (2000). *Management for Athletic/Sport Administration*.
- Burgess, R. Talent Identification [Online]. Faccioni speed and condition consultancy, 2000. available from: www.faccioni.com/Reviews/talented.htm [12 July 2005]
- Eisner, E. (1976). Education Connoisseurship and Criticism : Their Form and Function in Education Evaluation. *Journal of Aesthetic Education*.
- Griffin, Ricky W. (1993). *Management*. 4th ed. Boston : Houghton Mifflin.
- _____. (1997). *Fundamentals of Management*. 6E .U.S., 4.
- Johnson, M.B., (2006) *Climbing to the top: Uncovering the processes that facilitate and inhibit attaining excellence*, Ph.D. Dissertation, The Florida State University.

Academic
Journal
Institute
of
Physical
Education